

בית יצחק יורה דעה חלק ב סימן ק

ב מידו יל דאף דקיל לרטיי דמטצילין ועלין שפחה וענד צע'כ ע"ע אס לא קיבלו סעו'ת עדעתן בעטת טעילס לעס ענדות אח"כ צעי לרצק השחרור מדעתה ולרצנ'א לא צעי גם אח"כ קבלה סעו'ת דלטי'ת רטיי ציננות מחלוקת רצק ורצנ'א אח"כ צעמת שחרור כע"ט וטרע'א טס, ולפי' יל דמטס דציננות עיירי בעפח'א שלא סבלה לעס שפחה או טענלס צע'כ וקאי לרצק דצעי קבלה מלו'ת אס לא סגבא עקודס צעו'ת וס לאו'ת שפחים שלא קיצלס סעו'ת רק לעס איסות אצל לרצנ'א דקיל כופס ועטצילה לעס שפחה וכופס ועטחרס ודאי לי'ס לאו'ת שפחים. ע"כ כלפי'ד לי'סב עי'ת רטיי דצפחה ודאי לי'ס לאו'ת שפחים שפחרס טעני' איסות דאררנס סא מר'ק יוחר דצ'א'ת סעטחר ענדו עונר צעטס וס'ס עטחר טפסו'ת. א'ך סר'ן כ'י דס'א'קור היא מטוס לא תחסס וסיכא דעוסה לריכו ליכא מטוס לא תחסס ע' ע'נ'א ס'י'י א'כ בעטחר טפסו'ת עי'ס'א או'תה אי'ט עונר צעטת וער'ק כעוטחרס טעני' כן וא'ך כע'א דא'קור מטוס לאו'ת שפחים סרי דררנס צס לא ענד אעטס. ולכן ע"כ בעפחה לאו'ת שפחים ע'א'טרו טסקול אונת ולכן פירטיי גם צניו'ת כיון דפרווייסו צהרי סרדי ענהייסו אצל גם רטיי עודס דגניו'ת איכא עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א ולכן א'ך אס צוראי צא עלי' אקוד לבוכסא כעצור צחוקפח'א א'ך לפי' קס'ה דרטי צחוקפח'א עצורא גם בעפחה א'ך צוראי צא עלי' אקוד וכבר כהנמו' דעשמי' לי'ס לאו'ת שפחים סר'ל ע'יסו לע"ס דאס לא קיצלס עול מלו'ת כנון שלא סבלה כלל לעס שפחה או טענלס צע'כ לרצק צעי קבלה מלו'ת צעטת שחרור כ'ח'א גם בעפחה וקאי הסיקס'ח לרצק דרצנ'א ובא'פת קס'ה לי' ע'א'ר לעי'תה סחוט' ציננות וסי'ת סר'ק דא'ן רטאי לחול סענד צע'כ א'ך עילת ענד'י עעכצ'ן מלאכול ספס'ה וסרי סרבר סלוי צרל'ן ענד'י ואס סס אי'ס חול'ן סו'א אוכס ולא יוכל לעול ועצור ציננות דאיכא דאי'ט יוכל לעול א'ן עעכצ'ן וז'ל דא'ן ס'כ'אס סענד'ס אי'ס רז'יס לעול א'ן עעכצ'ן וציננות ע"א דמוקי לס'א דענד'י לי'ס'יסו צעטת עטי' וס'נס צעטת אכילי' כנון דקני ציני ציני ס'יס דעסכ'ת כקלא ר'ל לעול צעטת עטי' ובצטת אכילה ר'ל. וס'וחר עונ לוצר דקרא דעילת ענד'ס עעכצ'ן עיירי בענד'ס קטי'ס ואכ"ע. ולדיכא סרבר צרוד דגס רטיי לא פלי'ס אהוקפח'א דא'ך אס צוראי צא עלי' אקוד לבוכסא עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א או גם לאו'ת דרטיי עי'ך דנטי דפקל'תן יודעין סב'א עלי' ע"ע אס יש'א או'תה יס'י עוכי'ת קיי'ס וס'א דס'ס'יס סהורס י'ת סו'ר א'ן ראי' עוסס דל'א סו'רס' אלא כענד

א תשובה סכס צד'ן כעט'ן על השפחה הנוצח'ר צעטתה דיננות הצי'א כה"ס פירטיי דלא יכנס עוסס לאו'ת שפחים סיינו דחאי לאחוק'י קלא קע'א וסוכיו'ת חס עקל'ס עפורטי'ס דאס סרבר ידוע טענלס לו מוחר לבוכסא ואננס סרעצ'א עפרס סלו'ת שפחים ע'א'טרו שלא כהני'רה לע"ט ולפי' אפי' ידוע טענלס לא יכנס כעצור צחוקפח'א דאפי' חוליד מונס'ה לא יכנס וכבר ר'ס מ'ט' זקי'טו ה'און ז'ל'ל צקפר דברי חייס חלק אס'ע ק'י ל'יו ובא'תה צרעצ'ן ועצור להי'פך צטי'ת רטיי דאס צוראי צא עלי' אס כנס יול'א ועי"ט. ועל'ט'ן סרעצ'א עכ' דאפי' אס צוראי צא עלי' לא יול'א עטמע דגרע טפי כעוראי צא עלי' ע'יסו זס לעי'תו דללו'ת שפחים טענהיי'ה שלא לעס עמי'ס גרע טפי כעוראי צא עלי' ואעכס י'ל דגס רטיי סובר דא'ך אס צא עלי' צוראי וא'ך אס י'ט לו מונס'ה ולד אקוד לבכס'ה עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א טענהיי'ה צעני'ל כ'ך וס'א דפירטיי לאו'ת שפחים ויחוק'ו סקול היא עוסס דע"כ כעט'ן על השפחה ונס'תחרס לא עי'ך לאו'ת שפחים דרסרצ'א ע'א'טרו טענהיי'ה צעני'ל זס כיון דח'א'ר'ן יוכל לס'חרס צע'כ ולא צעין דע'תה מ'ה לי' אס כע'תחרס לעס כ'ך. ולכן ע"כ בעפחה סלו'ת שפחים ע'א'טרו טסקול אונת וס'יס פירטיי' גם צניו'ת כן אצל צ'אונת גם צוראי צא עלי' אקוד צניו'ת עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א וב'אונת קס'ה לרעצ'א דקיל דלו'ת שפחים ס'א עוסס ע'א'טרו טענהיי'ה שלא לע"ט וא'ך עי'ך ז'אס צע'חרוד השפחה דלא צעי קבלה סעו'ת צעטת שחרור כעצור ציננות ע"ת ועטחר'ר' צע'כ וס'ה עי'ך לאו'ת שפחים. ולפי' ד' סרעצ'א ס'י כר'א דקיל כע"י סס'ר ציננות ע"ת דענד אי'טו ול צע'כ וכן דע'ת סר'ק ס'י' צר'א'ס וע' ק'י רטיי ק' ס'י' א'כ בעפחה ג"כ קיל לרצק דרעצ'א דלי'ט טעילס צע'כ לעס שפחה וכקלא ענלה צעי קבלה סעו'ת צעטת שחרור ולכן עי'ך לאו'ת שפחים שלא קיצלס עול מלו'ת לעס עמי'ס א'ך ארע'תה דאי'סו'ת ורטיי כע'ס'טי דקיל ציננות ע"ת דגס לרצק על סנד צע'כ וס'יס בעפחה כופס ועטצילס לעס שפחה ואח"כ עטחרס ולי'צ קבלה סעו'ת וס'ס עי'ך לאו'ת שפחים ולכן פירטיי' לאו'ת שפחים טסקול אונת ח'ה עעס של סכ'י עכ' לאו'ת שפחים דרטיי דקיל גם צוס כרטיי דעל'ן ענד צע'כ כע"ט סע'ך צי'ד ק'י קס'ז ס'ת ר' :

ב מידו יל דאף דקיל לרטיי דמטצילין ועלין שפחה וענד צע'כ ע"ע אס לא קיבלו סעו'ת עדעתן בעטת טעילס לעס ענדות אח"כ צעי לרצק השחרור מדעתה ולרצנ'א לא צעי גם אח"כ קבלה סעו'ת דלטי'ת רטיי ציננות מחלוקת רצק ורצנ'א אח"כ צעמת שחרור כע"ט וטרע'א טס, ולפי' יל דמטס דציננות עיירי בעפח'א שלא סבלה לעס שפחה או טענלס צע'כ וקאי לרצק דצעי קבלה מלו'ת אס לא סגבא עקודס צעו'ת וס לאו'ת שפחים שלא קיצלס סעו'ת רק לעס איסות אצל לרצנ'א דקיל כופס ועטצילה לעס שפחה וכופס ועטחרס ודאי לי'ס לאו'ת שפחים. ע"כ כלפי'ד לי'סב עי'ת רטיי דצפחה ודאי לי'ס לאו'ת שפחים שפחרס טעני' איסות דאררנס סא מר'ק יוחר דצ'א'ת סעטחר ענדו עונר צעטס וס'ס עטחר טפסו'ת. א'ך סר'ן כ'י דס'א'קור היא מטוס לא תחסס וסיכא דעוסה לריכו ליכא מטוס לא תחסס ע' ע'נ'א ס'י'י א'כ בעטחר טפסו'ת עי'ס'א או'תה אי'ט עונר צעטת וער'ק כעוטחרס טעני' כן וא'ך כע'א דא'קור מטוס לאו'ת שפחים סרי דררנס צס לא ענד אעטס. ולכן ע"כ בעפחה לאו'ת שפחים ע'א'טרו טסקול אונת ולכן פירטיי גם צניו'ת כיון דפרווייסו צהרי סרדי ענהייסו אצל גם רטיי עודס דגניו'ת איכא עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א ולכן א'ך אס צוראי צא עלי' אקוד לבוכסא כעצור צחוקפח'א א'ך לפי' קס'ה דרטי צחוקפח'א עצורא גם בעפחה א'ך צוראי צא עלי' אקוד וכבר כהנמו' דעשמי' לי'ס לאו'ת שפחים סר'ל ע'יסו לע"ס דאס לא קיצלס עול מלו'ת כנון שלא סבלה כלל לעס שפחה או טענלס צע'כ לרצק צעי קבלה מלו'ת צעטת שחרור כ'ח'א גם בעפחה וקאי הסיקס'ח לרצק דרצנ'א ובא'פת קס'ה לי' ע'א'ר לעי'תה סחוט' ציננות וסי'ת סר'ק דא'ן רטאי לחול סענד צע'כ א'ך עילת ענד'י עעכצ'ן מלאכול ספס'ה וסרי סרבר סלוי צרל'ן ענד'י ואס סס אי'ס חול'ן סו'א אוכס ולא יוכל לעול ועצור ציננות דאיכא דאי'ט יוכל לעול א'ן עעכצ'ן וז'ל דא'ן ס'כ'אס סענד'ס אי'ס רז'יס לעול א'ן עעכצ'ן וציננות ע"א דמוקי לס'א דענד'י לי'ס'יסו צעטת עטי' וס'נס צעטת אכילי' כנון דקני ציני ציני ס'יס דעסכ'ת כקלא ר'ל לעול צעטת עטי' ובצטת אכילה ר'ל. וס'וחר עונ לוצר דקרא דעילת ענד'ס עעכצ'ן עיירי בענד'ס קטי'ס ואכ"ע. ולדיכא סרבר צרוד דגס רטיי לא פלי'ס אהוקפח'א דא'ך אס צוראי צא עלי' אקוד לבוכסא עוסס לאו'ת שפחים דרסרצ'א או גם לאו'ת דרטיי עי'ך דנטי דפקל'תן יודעין סב'א עלי' ע"ע אס יש'א או'תה יס'י עוכי'ת קיי'ס וס'א דס'ס'יס סהורס י'ת סו'ר א'ן ראי' עוסס דל'א סו'רס' אלא כענד

י'ר סרע ור'ק :

עלם ועלן דקיל גירי אמת מעוס דקיל דמגיירי צלב עלם עלם אלא חדרו לקורם. עמאליכ סיכא דלחגיירו וקבלו חזקה דלעבז אונקייטו גמרו וקבלו ומוכח דעכ"פ צפי עיקלנו צלב עלם פמלות עמאליכ אום מגייר רק לערים ולבו על עמו לסחוק צמנות ואמו ידעין כוכוה עבס אחיכ ישי' צובל כדא ועללל ענתא וחוכל מריעות לים גיר כלל ולי"ט לומר גזס דגרים צבלב איכס דגרים וכיון פלחציר גפס עוקבל עליו עול מרות מש לכו צכוהכו כע"ט הפעיב צלח"ט סי' הע"ח צמגי'א ק"ק ח' צהפקיר חוקן ולבו על עמו דעסחי פ"ט פסולתין קלמ דעם פלחי פסולת צין חדר לחצירו וכפולחנה צפה פסולת עפקיר מבירו עלי זבי צי' וצין חדר לחצירו דגרים צבלב איכס דגרים עמאליכ מש עמגייר. ועקבל עליו עול מרות ואם צלבו עלא יקייסס רחמנא לבא צפי ולא כעשה בר וכמו דלעריך צבסחמס לי' ככרי ענתא לקבל דברי פורה חוק ערדד אחר חין עקבלין אוחו כ"י צרי' אומר אפי' דקדוק אחר מדברי קוספריס ס"ס אום צלבו עלא לקייס פריס ד"ח חין עקבלין אוחו ולפי' גיר דין אחר צברים צמייריס צמדיתס אפסכח ויודעים עבס אחיכ לא פחסגו כמכסג ישראל סכעריס אך יסיו צועלי כדס ואוכלי מריעות כמו צפאלס דין לפעיט לים בר חף פלחונרת גפיה אום ילמרו אומת לעקר פחקבל סכל עלי' חז"ל צלבה עלא לחייס ליע' לכחורס :

יא ולפי מש פגארנו יס לחצר מחד עלא לגייר אומן פמוחוקיס פלח"כ יעצרו דכסי די"ל דלים מכשול לגבי מי עמגיירו דמוח"פ אום עקבל עליו לקייס כל פמלות חזקה עלא יעצרו ואום צדעחו גס עתס עלא לקייס אך לעצור על עקלחון ליה גיר כלל ולא יכנס אום יעצור. ועור מ"מ עדיק לי' ליכנס לכלל ישראל . חף פיעכעס. דכל ישראל יס להס חלק לעמ' צ רחות גדול לפיכו חף פעצור על עקלת ענידות. וישראל חין עריבים בערו דלא כתפצרו צעד גריס כע"ט חוקי בקדושין פ'. פ"ט חיי' מכקיל ללחריס פחוטעצין פסולת ישראל ועשילין לו צבו וסוח צלחמס חיצו בר רדיו כככרי . ועדברי פרימצי'א סכ"ל עב' צפעחל דגירי חריות עקוס עלא קיבלו צלב וכ"כ סחוק' מוכח דעכ"פ עיקר יקורי סרס ועלא לעצור פ"ו ועלא לחלל ענתא דחיי צפי קבלת צלב רולח זס ליה גיר כלל ולי"א צזס דגרים צבלב איכס דגרים דדודחי גס פכוטיס אחרו צפיסס עקבלין עול מרות וע"ו לי'ו סגיור :

ובבא לדיכא סנת פכח"ס יתיר לגייר סככריס פיעורלל צל עלי' ולפטי'אום, זס סוח דער צלחי אפסגר עני' מעמייס ס'א' דלהלכס חף אום ככר כמגיירס אקור לכנסס כצצור צמסנת וצח"פסחא , ופ"ז דלס רלון פככריט לגייר צפניל חועלת וסייכו לסס איתוס חין לקבלה לכחחלת, אמנס אום פמגייר צפני' ג' סדיעות אפגר לא ידעו כוכמס לעס כעוילין צדיעצד סוס גיורס ואם ככקס חין לסול"אום. יבעיקר דין גריס צזס"ז לרין לרלוח עיקלנו על"זס צלחמס לעצור עיקרי סרס ופאר מרות ופנת סוח עיקר גדול'סעסלל ענתא כעצוד פ"ו אום פגייר פלאו חין עקבל עליו פעפיה ענתא ועל"ס כדח לים גיר וסלפטי' צכצחי' :

ד והנה צנוף סדין אום הכיד רעחין לגייר אפס זלח אום דצהתה להכסח ללי"ט ככר אפרו צימנות דלהלכס כולס גריס כיהכו חף אפס פמגייריס לעוס חיים וע"ע ענולר צרי' וע"ע להלכס דער ענתא לסמגייר עדיקן אחרו עמל צפניל עשון פטיוול ואם אפס חיה עדיקן אחר' ענתא פרי' כמכס צמפרי ישראל ואם לא כמלא עולם וכו' עקבלים אומס ואם לא צדקן אחר' או עלא חרדיעו פכר פמלת חועתן ועל ועבל צפני' ג' סדיעות ס"ו בר אפי' סרד עקבליל דער סוח עמגייר וסוקטין לו עד פיעדבר לרקחו. סנת ענולר דעסחי' לגדוק אחרו ואם סרדע צכוטמו לעוס דער חין עקבלין אוחו ועלוקן דקנע עדיקן אחר' ולא קעט עדיקן אוחו פפעע דחין לפלוחל אוחו ואם יאער דחין כוכוה לעוס דער רק לע"ט קג' . רק סגיד לרין לגדוק אחרו חייכו פיעפיוו עינל פקוחל מש כוכמו. ואם יציכ פכוכמו צפניל דער אחר או אפס לעוס חיים חל יקבל אומס . וכן סוח לעון סמדיכי צהגחות פ' החולץ ח"ל אחי ססרדעו סיסבב ריל דמי ענתא לפעיכו לסמגייר ויחעו לנו עקבליל חועלת דער סם עועין חין לקבלס פ"ט צלחיות וכפי סכרלס עס חיה פמחוקת וכן פמחנה מרלל סביא סמור לעון סרעכ"ס פפעע דלא פעי' לי' כלר לא קצי'א לי' חף אום סמור לא קיל כן פ"ע כיון סרעכ"ס וסמדיכי קצרי' לי' הכי חף דמדיכי מסייס צהגחות פ' סחולן אחר' עב' דלכחחלת חין לגייר כממחוריס לעס דער אחר ח"ל ופס קרל כצכוו ופריכוטי לא כרלס לי' מרס זו ועל ציכחי חין לעפען פ"ע אום סוח ככב ועבל ציכחי חין לעפען אחרו כעפריס על ציכחי. צפנ'ס דסיי' פסק כן וכוקצ' כן צפיע'וע' צהגס' דרי'ט'אחר' עמילק צין לכחחתי' ליעצוד דלכחחתי' חין לגייר פמס חועלת אך צריעכר פסי' ופזי'א דברי חוק' דסיכא פסולת צבוה דקופו לעפוט לעס פמי' כ' ועלחן יס ללווד סכל לפי רלות פני' סגיד. וכן סוח צבי'. ולפי דצרי' ככוריס דגרי סרעכ"ס עב' פ"ע פליקורי גי'אם פמלות סככו' כענתא בר לסמגייר עדיקן אוחו ולא ככב עיס חיקור לגייר לכחחתי' לפי' ססיכא פידיעו לכו' צפסח' יסי' לע"ט פוסר לכחחילס :

ט ואשוב לעיקר סדין אחר' פסוכחתי' דלכחחלת חין לגייר צפניל חועלת סדער צבור דחין לוח מדברי ספחצור וסרע"א חין לח"ס לגייר רק אום סוח רוחה פלח"כ ישי' ירא פעיס כדברי סחוק' וספסות דרי'שה חף אום גיירו אומת ג' סדיעות צדיעצד מחי' סגירות כר"ל :

והנה צנוף סרדד דלס כמגייר לעוס חועלת דלהלכס כולס גריס כ' צריעצ"א צמס סרעזין צמסס סדער כיון דלחגיירו וקבלו עליסס חזקה סיה דלעבז אונקייטו גמרו וקבלו וחי' וצין לעון זס דעי' אכנס סרי כמגיירו מרלוכס חף לחועלת אחר ואום אונק יס צדער ול"ל כוכמס עפ"י מה פלחמו צכוונה כ"ו מוכרס כחונמס לצעלה יס לה כחונת צכין דכרין פ"ע זחי' אכנס חף דעוכרס צרלוכס. וסיס סכא כעל כיון פסהחועלת אכנס לים קבלה צרלון ולכן כככו דלעבז אונקייטו גמרו וקבלו. וחף דלס הי' צלחמס אונק חדאי לא מוחי סגירות מ"ע כיון דסוח גופי' עביר כן מוחנה חועלת מוכי ככלפי' פ"י דגריסס. וכן אחריקן צצ"צ מ"ח דלמל פלחי אונקא דפעטס פלחוקס דלחריכי וע' מה פחקרו סרלחוכיס צקבלת סהורס ומענוד סר סיכי דכפס עליסס סר כבי'גיה ואפרו עכלן עורדעס רנח חף דסו' חלו' חצין וכוכמס חף דלכנסת לקחט ליע' כעצורל קי' ריס מ"ט פפעע קבלת סמדיח ישראל פעצור עלאס לסקבי' וסיה ענין קדושין וחופס וסו' ככז אכנסו כמחוקדע פלעס לצעל וחלו' וקד ע סוי קדושין כדלחריקן צצ"צ עס. וע"ע לערוו עלוקן פריעצ"א עכ' דסח רכותיס גירי חריות פמס רכחי' ווח אלוקיסס סיו עוזריס לומר עלא כמגיירו צלב

שולחן ערוך יורה דעה הלכות גרים סימן רסח

סעיף ב – כשבא להתגייר אומרים לו: מה ראית שבאת להתגייר, אי אתה יודע שישאל בזה דחופים סחופים (פ"א אבודים וסחופים מן מדוע נסחף אביריך (ירמיה מו, טו)) ומטורפים, ויסורים באים עליהם. אם אמר: יודע אני ואיני כדאי להתחבר עמהם, מקבלין אותו מיד ומודיעים אותו עיקרי הדת שהוא יהוד ה' ואיסור עבודת כוכבים, ומאריכינ עמו בדבר זה, ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות, ומודיעים אותו מקצת עונשין של מצות, שאומרים לו: קודם שבאת למדה זו אכלת חלב אי אתה ענוש כרת, חללת שבת אי אתה חייב סקילה, ועכשיו אכלת חלב אתה ענוש כרת, חללת שבת אתה חייב סקילה. ואין מרבין עליו ואין מדקדקין עליו. וכשם שמודיעים אותו עונשין של מצות כך מודיעים אותו שכרן של מצות, ומודיעים אותו שבעשיית מצות אלו יזכה לחיי העוה"ב, ושאלו שום צדיק גמור אלא בעל החכמה שעושה מצות אלו ויודעם. ואומרים לו: הוי יודע שהעולם הבא אינו צפון אלא לצדיקים, והם ישראל וזה שתראה ישראל בצער בעולם הזה, טובה היא צפונה להם שאינם יכולים לקבל רוב טובה בעוה"ז כעובדי כוכבים, שמא ירום לבם ויתעו ויפסידו שכר עולם הבא, ואין הקב"ה מביא עליהם רוב פורענות כדי שלא יאבדו, אלא כל העובדי כוכבים כלים והם עומדים. ומאריכינ בדבר זה כדי לחבבן. אם קבל, מלין אותו מיד וממתינים לו עד שיתרפא רפואה שלימה ואח"כ מטבילין אותו טבילה הוגנת בלא חציצה. (וי"א שיגלה שערותיו ויטול צפרני ידיו ורגליו קודם טבילה) (טור ורי"ף ורא"ש) (ש"ך ושלשה (תלמידי חכמים) (ג"ז טור) עומדים על גבי ומודיעים אותו מקצת מצות קלות ומקצת מצות חמורות פעם שנייה, והוא עומד במים. ואם היתה אשה, נשים מושיבות אותה במים עד צוארה, והדיינים מבחוץ, ומודיעין אותה מקצת מצות קלות וחמורות, והיא יושבת במים, ואח"כ טובלת בפניהם והם מחזירים פניהם ויוצאין, כדי שלא יראו אותה כשתעלה מהמים, ויברך על הטבילה אחר שיעלה מן המים, וכיון שטבל הרי הוא כישא, שאם חזר לסורו הרי הוא כישא מומר שאם קדש קדושו קדושוין.

סעיף ג – כל ענייני הגר, בין להודיעו המצות לקבלם בין המילה בין הטבילה, צריך שיהיו בג' הכשרים לדון, וביום (תוס' ורא"ש פ' החולץ). מיהו דוקא לכתחלה, אבל בדיעבד אם לא מל או טבל אלא בפני ב' (או קרובים) (הגהות מרדכי) ובלילה, אפילו לא טבל לשם גרות, אלא איש שטבל לקריו ואשה שטבלה לנדתה, הוי גר ומותר בישראלית, חוץ מקבלת המצות שמעכת את אינה ביום ובשלושה. ולהרי"ף ולהרמב"ם, אפילו בדיעבד שטבל או מל בפני שנים או בלילה, מעכב, ואסור בישראלית, אבל אם נשא ישראלית והוליד ממנה בן, לא פסלינן ליה.

ש"ך יורה דעה סימן רסח

סעיף קטן ג – אומרים לו מה ראית כו' - שאם ירצה לפרש יפרוש שקשים גרים לישאל כספחת גם שלא יאמר לאחר מכאן אלו ידעתי לא הייתי מתגייר וכ"י הבי"י שאם לא הודיעוהו אינו מעכב והביאוהו האחרונים:

שו"ת אחיעזר חלק ג סימן כו

ב"ה, בחורף תרע"ב.

(א) ע"ד אשר נשאלתי מרומעכ"ת שי' לפני נסיעתי מוויסבאדען בנכרית שניסת לישאל בדרך ציווילי/בנשואין אזרחיים/ באמריקא, וכעת באה לפני מעכת"ר ורצונה להתגייר וצייד רומעכ"ת שי' אולי באפשרי להקל כי אם לא יקבלוה לגירות ב"ד כשר בדין טבילה וקבלת מצות תלך לב"ד של רעפארמער /רפורמים/, והגירות לא יהי' שם כדת, גם הציע לפני שדעת הרה"ג הדיין מהר"י פאזען שי' נוטה להחמיר בדבר לפי שהיא לשם אישות וגם אחרי שתתגייר לא תשמור דיני ישראל, ואין מהנכון להזדקק לזה...

(ד) והנה בנ"ד שמתגיירת ע"מ להנשא הי' מקום לפקפק אף אי"נ דמתגיירת בלב שלם, דהא מבואר בבכורות ל"א נכרי שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד אין מקבלים אותו ר"י בר"י אומר אפילו דקדוק אחד מד"ס וכ"פ הרמב"ם פי"ד מה' א"ב ה"ח, וכיון שרצונה להנשא לו ולעבור על דקדוק אחד מד"ס אין מקבלים אותה. אולם נראה דהדין דנטען על האשה לא ישאנה האיסור רק עליו ולא עליה, וכמ"ש הנוב"י הכלל דכל מקום דתני לא ישאנה האיסור עליו, ולא תנשא האיסור עליה, ואע"פ דאם האיסור עליו ממילא אסורה בלפני עור לא תתן מכשול, ואף באיסור דרבנן יש איסור לפני עור, וכמו שצייד בשו"ת פנ"י ובמנח"ח דבאיסור דרבנן איכא לפני עור דאורייתא דלא גרע ממשא עצה שאינה הוגנת, מ"מ י"ל כיון דאם ניסת לא תצא, א"כ אין בזה גוף איסור, רק אסור לכתחלה, משום הסר ממך עקשות פה, ואפשר דעל איסור דלכתחלה אין דין דלפ"ע ל"ת מכשול, ולבד זה נראה דדין זה דנכרי שבא להתגייר ולקבל עליו כל המצות חוץ מדקדוק אחד מד"ס דאין מקבלין אותו, היינו במתנה שלא לקבל ושיהי' מותר לו דבר זה מן הדין, בזה אין מקבלים אותו דאין שיעור ותנאי בגירות ואין גירות לחצאין, אבל במי שמקבל עליו כל המצות, רק שבדעתו לעבור לתיאבון אין זה חסרון בדין קבלת המצות.

ומה"ט נראה מה שחשש הרה"ג מהר"י פאזען לגייר לפי שלא ישמור דיני ישראל כהלכה, אפ"ל דאין לחוש לזה כיון דמקבל עליו כל המצות אף שחושב לעבור על איזה מהמצות אח"כ לתיאבון, מ"מ אין זה מניעה לקבלת המצות, ודוקא היכא שמתנה שלא לקבל עליו זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב. אולם היכא שברור הדבר שבדאי יעבור אחרי כן על איסורי תורה חלול שבת ואכילת טריפות ואנו יודעים בבירור כונתו שאינו מתגייר רק לפניו ולבו כל עמו, הרי אומדנא דמוכח שמה שאומר שמקבל עליו המצות לאו כלום הוא א"כ זהו חסרון בקבלת המצות דמעכב [ועיין בשו"ת חמדת שלמה חיו"ד סי' כ"ט וס"ל ל' דהודעת המצות וקבלת המצות שני ענינים הם, דקבלת המצות הוא בסתם שקבל עליו לכנוס בדת יהודית, והודעת המצות להודיע

לו ענין המצות ושכרן ועונשן וזה אינו מעכב ולעולם קבלת המצות בסתם מעכב דזהו עיקר הגירות וכמש"כ הרמב"ם דבעי קבלת המצות בשלשה יעוי"ש].